

MOTANUL ÎNCĂLȚAT

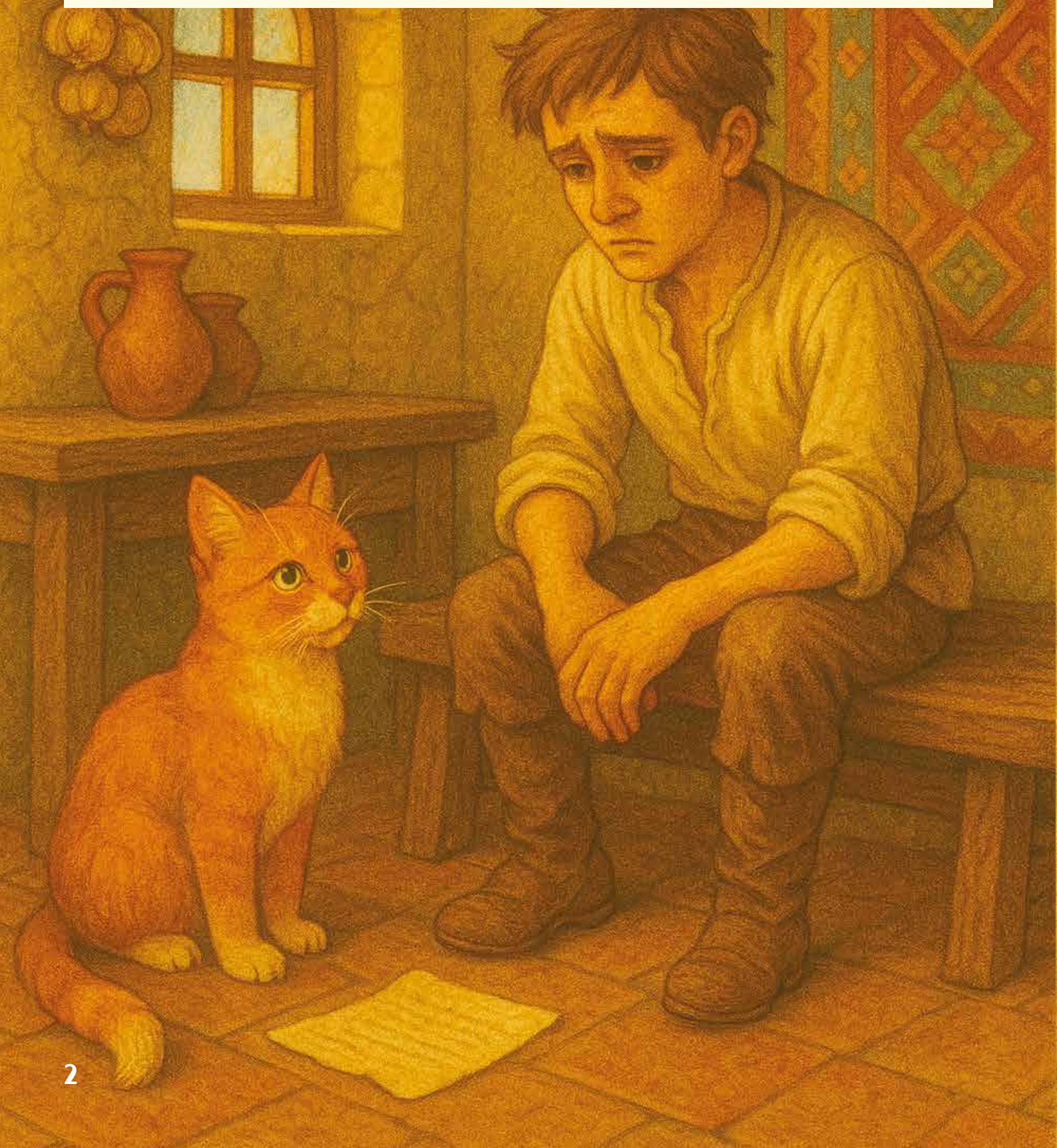

CHARLES PERRAULT

BUCUREȘTI
2025

A FOST ODATĂ UN MORAR BĂTRÂN, CARE, ÎNAINTE DE A-ȘI DA ULTIMA SUFLARE, ȘI-A ÎMPĂRȚIT AVEREA CELOR TREI FII AI SĂI. FIUL SĂU CEL MARE A PRIMIT MOARA, CEL MIJLOCIU A PRIMIT MĂGARUL, IAR CEL MAI MIC A PRIMIT... UN MOTAN. DEZAMĂGIT ȘI TRIST, MEZINUL A ÎNCEPUT SĂ PLÂNGĂ, GÂNDINDU-SE CĂ VA MURI DE FOAME. „CE POT FACE EU CU UN MOTAN? DACĂ FRAȚII MEI AR VREA SĂ SE ÎNTOVĂRĂȘEASCĂ, ȘI-AR CÂȘTIGA FOARTE UȘOR O BUCĂȚICĂ DE PÂINE, DAR EU?” OFTA EL, FĂRĂ SĂ BĂNUIASCĂ CE DAR PREȚIOS TOCMAI PRIMISE.

MOTANUL, AUZIND PLÂNSUL STĂPÂNULUI, S-A RIDICAT ÎN DOUĂ LĂBUȚE ȘI I-A SPUS CU ÎNȚELEPCIUNE: „NU FI TRIST, STĂPÂNE! DĂ-MI O TRAISTĂ ȘI O PERECHE DE CIZME ȘI-ȚI VOI DOVEDI CĂ NU SUNT UN MOTAN OARECARE”. ULUIT, BĂIATUL S-A CONFORMAT.

CÂND ÎȘI VĂZU DORINȚĂ ÎNDEPLINITĂ, MOTANUL ÎȘI TRASE CU MULTĂ BĂRBĂȚIE CIZMELE ȘI, LUÂNDU-ȘI SACUL ÎN SPINARE, SE DUSE DE-A DREPTUL ÎNTR-O CRESCĂTORIE DE IEPURI. ÎȘI PUSE ÎN SAC TĂRÂȚE ȘI LĂPTUCI ȘI SE ÎNTINSE CA ȘI CUM AR FI FOST MORT, AȘTEPTÂND CA VREUN IEPURE SĂ INTRE ÎN SAC, CA SĂ SE ÎNFRUPTE DIN CE ERA ACOLO. DUPĂ CÂTEVA CLIPE, UN IEPURĂȘ SE FURIȘĂ ÎN SAC ȘI MOTANUL ÎL PRINSE CU DIBĂCIE.

**MOTANUL A HOINĂRIT PRIN PĂDURI ȘI PE CÂMPURI,
PRINZÂND CELE MAI GUSTOASE VIETĂȚI – IEPURI GRAȘI,
POTÂRNICHI RUMENE ȘI PREPELIȚE SPRIENTENE –, CU
INTENȚIA DE A I LE DUCE REGELUI ÎN DAR.**

